

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)
Owned and Published by
Slovenian Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja isti za Ameriko Za New York za celo leto \$7.00	
in Canada \$6.00	za pol leta \$3.50
\$3.00	Za Inozemstvo za celo leto \$7.00
Za četr leta \$1.50	za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemski nedelj in praznikov.

Doprisk bres podpis in izkostenosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembni kraju naravnih poslov, da se nam tudi prejšnje bivališče naznam, da hitrejšo najdemo naslovnika.

GLAS NARODA

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2876

UPAPOLNA ZNAMENJA

Uninski premogarji v Kentucky-ju in Tennessee-ju, ki štejejo nekako pet tisoč mož, se bodo, soglasno z zadnjimi poročili, vrnili prvega avgusta na delo in sicer za plačo, ki bo znašala približno dva dolarja in pol več na dan kot so dobivali dosedaj.

V kolikor so tozadevna poročila verodostojna, ne moremo presoditi, a če so resnična, predstavljajo upapolno znamenje z ozirom na uravnava premogarske stavke.

Tudi v trdih buticah premogarskih baronov se je pričelo polagoma, seveda zelo polagoma, daniti. Vedno bolj in bolj prihajajo do spoznanja, da se premogarji ne dajo vpreči v jarem brezobzirnega izkorisčanja, da nočajo biti "blago" ali kot pravijo Amerikanci, "komoditeta", s katero se lahko razpolaga kot z drugim blagom, ki je na javnem trgu. Pričeli so se zavedati dejstva, da poznajo delavci svoje pravice, zajamčene jim od ustave Združenih držav ter splošno človečanske zavesti moderne civilizacije.

Delavec in prevsem premogar, kojega posel je zvezan s tako številnimi nevarnostmi, je upravičen do primerne zasluga, to je do zasluga, ki mu ne bo nudil kos kruha, streho nad glavo ter enjeto, da si pokrije nagoto, temveč do zasluga, ki mu bo omogočil šedenje, primerno razvedrilo in zabavo ter prehranitev družine soglasno z ameriškim standardom.

Ameriški premogarski baroni so rekli, da je skrčenje premogarskih plač neobhodno potrebno za ekonomsko preosnovo dežele. Skrčenje plač, čeprav je uradno v Washingtonu ugotovljeno, da so cene vseh življenjskih potrebskih v deželi še vedno na celih šestdeset odstotkov ali več višje kot pa so bile leta 1914, pred izbruhom svetovne vojne.

Če hoče imeti občinstvo cenejši premog, je treba skrčiti plače premogarjev, — so govorili ter tudi temu primerno nastopili. Niso pa hoteli povedati koliko dobičkov imajo in kakšne dividende plačujejo svojim delničarjem.

Takozvani produksijski stroški premoga so komaj vpoštovanja vredni v primeri s ceno, katero mora plačati konečni konzument.

Če bi dejanski hoteli skrčiti cene premoga, bi moral poseči v sršenovo gnezdo prekupev, parazitov, ki ne proizvajajo ničesar, ne riskirajo ničesar, a žanjejo zlato žetev. Kaj takega pa bi kapitalistični interesi nikdar ne dopustili in vsled tega tudi ne pride vprašanje vprašanje konečne cene premoga, čeprav se tega vprašanja poslužujejo premogarski baroni v naporu, da skrčijo plače delavcev ter temu primerno povisajo svoje dobičke.

Če so prišli premogarski baroni v Kentucky-ju in Tennessee-ju v resnici do spoznanja, da morajo skleniti dogovor z ljudmi in če so sklenili dogovor, vsled katerega se bodo vrnili premogarji prvega avgusta na delo, bo to miglaj s kolcem tudi za ostale premogarske delodelalce.

Če bodo sledili vzgledu svojih tovarišev v omenjenih državah, bo kmalu konec stavke in delaveci bodo izvojovali zmago, čeprav ne tako veliko kot jo zaslužijo, a zmago na vsak način.

Dopisi.

Cleveland, Ohio.

"Smetano". Eden izmed Toneov je bil oženjen, eden je rekel, da se oženi k letu, eden pa ni rekel niti, kaj jaz ne, pa smo se vsi peljali na ofet. Tako mi je bilo čudno pri sreči, da sem vse te tri Toneve gledal in nisem si mogel zabititi v spomin, kateri se je oženil. Vsi trije so bili Toneti, vsi trije so bili na St. Clair Ave. in vzhodni 60. cesti. — Toneti in njegovi soprogji želimo prav to, kar sama hočeta.

Good night, Tene, pa sladko spavaj, mi pa gremo še naprej, da se snidemo nekaj, že v drugem življenju, da, v zakonskih nebesih, kjer se bomo gledali iz oblaka v oblak. Good morning, Tone, kateri pa si spančkal, da imaš takoj lep obrazek, da se držiš na sneh, kajor da je v zakonskih nebesih res tako hinsto, da se bo še najstarši Tone oženil k letu in da ima že zbrano in zamerkano, tam, blizu "ta-lesenega kamna". Halo, Tone, če si oženjen, kaj se skrivaš, pridi na dan, saj to ni niti drugega, kajor da si — oženjen.

In tako! Sedaj pa uradno nanziano:

Mr. Anton J. Terbovec se je vrnil iz solnčne Kalifornije v naš prelep Cleveland. Nič ni rekel, ne je dejal, zanjubil se je, povedal nam je, pa se je poročil z go. Antonio Pauzon, ki ima trgovino na St. Clair Ave. in vzhodni 60. cesti. — Toneti in njegovi soprogji želimo prav to, kar sama hočeta.

Chicago, Ill.

Naj še jaz pričenim kakor drugi dopsniki, namreč z delom. Dela se še nekaj, ali plače so pa tudi tak, da Bog potraga. Češka angleško časopisuje je vse iz sebe zadnje dni. Samo stavka, stavka žezičarska, premogarska in se da je poučenih in nadučenih železnic. To je pisano z velikimi črkami, ali, razprave o mizikah na sladkor.

PEŠ PREKO BROOKLYNSKEGA MOSTA

Peter Zgaga

Nekateri ljudje klepetajo kar tjavljajo, Prav nič ne pomislijo, kar rečeo.

Nekoč sta se srečala dva znamenca na cesti, in prvi je vprašal drugega:

— Ali greš enega pit?

— Ne, hvala, jaz v splošnem ne pijem. Danes pa sploh ne, zato, ker je moj prijatelj umrl. Sicer sem pa ravnokar že enega pil.

Terbočevemu Tonetu!

Torej si se vendarle oženil, Tone! Naj ti nikdar soluce ne zatone! Naj ti nikdar duša v jad ne vtone!

Zbogom pečarija, ti slovenska! Tebe bol se je lotila — ženska, trdne stebre polomila — ženska.

To bo joka tamkaj po Zapadu, in čimveč bo sreče v tvojem gradu več zavisti v dušah bo deviških več solza v očehih bo dekliskih.

V nekem clevelandskem listu čitam, da daje pouk v klavirju F. Mišmaš.

V Amerikanskem Slovenec je naslednja klasična pripomba: "Debs ni neumen, čeravno je socijalist".

Dotičnik, ki je to zapisal, je pa strahovito neumen, čeravno je v senci Vatikana.

Newyorski dnevnički so danes objavili z velikimi črkami naslednji naslov:

Obe stranki bosta sprejeli Hardingov predlog.

Da, obe ga bodo sprejeli. Prva s smehljanim in menjanjem rok, druga s škrpanjem z zobmi.

Papež Pij je sprejel v avdienči propadlega demokratskega kandidata Coxa.

Posvetovala sta se dolgo časa. Oziorama stvar je bila tako: Ti stoti, ki je bil izvoljen, se je posvetoval s tistim, ki je misil, da bo.

"Uničite boljševike!" — je zapovedal te dni general Ludendorff v Berlinu.

Njegove zapovedi so brez vseke posebne veljave.

To se je posebno dobro pokazalo ob koncu svetovne vojne.

Kapitol je — kjer vlada zakonodaja.

Kapitol je — kar vlada zakonodaja.

V listih čitam, da je odvedla šestnajstletna punca ženi možata. To nič. Kaj takega so še mlajše zmožne.

Če greš na morski breg, moraš precej napenjati oči, da zapazi žensko kopalno obliko.

Zaradi zdravja in zaradi bolezni hodijo ljudje k zdravniku.

Zaradi žeje in zaradi pijace hodijo ljudje v salon.

Za ves svet bi se ne peljal v zrakoplovu in za ves svet bi ne delal v Skazovem uredništvu.

V zrakoplovu bi bil preblizu nebes, v Skazovem uredništvu pa preblizu pekla.

Kralj na Bledu.

Kaj če bi enkrat napravil kraljev izlet v soško dolino, v naše lepe kraje, kjer gospodarijo Italijani.

Laž nima nog. Zato ne more stati, ni obstati. Toda peroti imajo v žnjimi leti z velikansko nagleico.

Zdravniki pravijo, da pijejo ljudje premalo vode.

Deset kozarcev na dan bi jo moral izpititi vsakdo, pa bi ohranil zdravje. Pa jih ni in ni mogče pripraviti do tega.

Edina stvar bi bila, če bi vodo prepovedali. Potem bi jo gotovo pili.

Jugoslavnska

Ustanovljena 1. 1898

Katolička Jednota

Inkorporirana 1. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki.

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.

Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačljiv smrtnih: JOHN MOVERN, 412 — 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.

Dr. JOS. V. GRAHEK, 842 E. Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.

MOHOR MLADIČ, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.

FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor:

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.

GREGOR J. FORENTA, Black Diamond, Wash.

FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor:

VALENTIN PIRC, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.

PAULINE ERMENC, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.

JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.

ANTON CELARC, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tukaj so se uradnih zadet, kakor tudi denarnih pošiljat, na katerih se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritočne naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za spremembo novih članov in bolnišča splošno naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Jugoslavnska Katolička Jednota se pripravlja vse Jugoslovani na običajni pristop: Kdor el postati član te organizacije, načelno se zglasti tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društiev ne pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko vstanovi, z 8 člani ali članicami.

Iz Jugoslavije.

Otvoritev umetniške razstave.

Tudi Slovenci so zastopani.

Minister prosvete Pričičevič je otvoril v Beogradu peto jugoslovansko umetniško razstavo. K otvoritvi so bili povabljeni vsi ministri, diplomatski kor, beografski župan itd. Razstava je največja in najpopolnejša od doseganjih jugoslovanskih umetniških razstav ter obsegava skoro 800 umotvorov, ki so razvrščeni v 16 prostorih.

LJUBEZENSKE AFERE LANDRU-JA

Poroča William LeQueux

Nad vse rad bi odvedel madamo Laporte v Vernouillet, a bals je — in to po pravici — da mu preti resna nevarnost v tem kraju, kajti policija in sosedje, čeprav niso tega kazali, so bili vedno čuječi.

Na skrivnem je že odvedel s svojim avtomobilom polagoma opeko, katero je rabil pri zgrajenju svoje peči ter se te opeke iznebil nekako dvajset milj od mesta v skupina po dve ali tri. Čutil pa je, da je potrebno razoriti vse sum in njegova akcija v tej zadevi je razkrila lisjaško naravo tega človeka.

Nekoga večera, malo potem, ko se je dogovoril z udovo Laporte glede poroke, se je pripeljal v avtomobil v Vernouillet, odprl podstrešno sodo, ki je vsebovala bleko njegovih žrtv, odnesel to bleko v neki kot na vrtočter zlil preko nje nekaj petroleja. Nato je položil na kup še star kovčeg iz usnjaj ter prizgal vse skupaj. V par trenutkih se je dvignil visok stebri plamena in črnea dima, prav posebno smra hivrega dima, ker je gorelo usnjaj.

Neposredno nato je mesar Meunier, ki je živel v bližini, obvestil policijo, ki je bila kmalu na mestu, prav kot je pričakoval Landru.

— Le vstopite, — se je snejal, ko so mu policiisti povedali, po kaj so prišli na vrt. — Jaz se žigam nekaj brzokristne oblike in star kovčeg, kajti sklenil sem preselite ter se ne izplača hraniti še nadalje te stvari.

Policisti so takoj odšli na vrt, razmetali goreči kup ter kmalu odšli, povsem zadosteni in prepričani, da je videl mesar Meunier zopet enkrat strahove.

En teden pozneje je došel vrnjeni avtomobil iz Landrujeve garaže v Neuilly ter naložil pohištvo, katero dal Landru v neko skladisče v bližini Porte de Bagnolet.

Elza Laporte in Raoul Dupont, to je Landru, sta bila soglasno s zapiski v županovem uradu v Dijon, poročena tamkaj, nakar sta še istega dne odpotovala proti Italiji. Po treh tednih, tekmo katerih sta se zavabila v Turinu in Milanu, sta odšla v Genovo, na

poti proti Rimu. Madama Dupont je madama Landru, ki se je popolnoma prepričala o dobrili namenih svojega moža, je želela videti Genovo in tako sta se nastnila v nekem manjšem hotelu ter ga starodavnega mesta.

Landru se je dejanski že navelel teh medenih tednov ter bi se nad vse rad vrnil v Pariz, a na zunaj je bil še vedno zaljubljenevne vrste, vedno sladak in pozoren.

Pozno nekoga večera, potem ko sta bila v gledišču, sta sedela v svoji sobi in Landru je držal svojo "ženo" za roko. Smehlja se je zadovoljno, ter pričel na nov namen naravnega govoriti na zaupen način glede bodočnosti.

Midva se morava nastaniti v svoji lastni hiši — je reklo. — Da, Raoul, podpisala boste pod enim pogojem, — da mi nameč izročiš svoj kovčeg, zaklenjen kot je.

— Zakaj? Kaj misliš s tem? — je vprašal Landru, ves presenečen.

Jaz mislim — je odvrnila ona s trdim glasom, vsa bleda — da nisi ti to, za kar se izlajaš, moj dragi Raoul. Za mojo priateljico Picard si bil Henri Mignot, odvetnik in za mene si Raoul Duont, rentir — brez posevta.

Iza najme poroke sem pričela s poizvedovanji ter vem za resnico. Daj mi sedaj kovčeg s svojo skrivnostno majhno škatljico in modro cevko — ali pa bo takoj poklicala policijo. Ti si me ospaščil, — je rekla.

Dobro, — je reklo on, — s tvoji modobrenjem, moja draga, hočem sestaviti dokument, katerega lahko podpišeš in s katerim se bosta naša premoženja združila. Jaz pa hočem staviti dvajset tisoč frankov na tvoje lastno ime, da boš imela svoj lastni denar. Od časa do časa boš lahko povečala to sveto, — je dostavil s hlinjeno velikodušnostjo. — Če pričok, bova podpisala dokument sedaj in jutri ga hočem poslati svojemu odvetniku v Parizu, da ga izvrši.

Njej se je zdel ta predlog povsem naraven in vsled tega je privolila.

Nato je stopil Landru k mizi ter hitro napisal dva dokumenta, kajih besedilo je že imel v svoji vili. Nato je vstal, jo objel ter rekel z globokim, resnim glasom:

— Moja draga, mučno mi je sto-

riti to, vendar pa je v najinem medsebojnem interesu. Pusto je govoriti denarnih zadevah s človekom, katerega se ljubi. Podpisiva torej, da bo vsega konec, — kaj ne, draga?

Lepa mlada ženska je ostala molčeca in nemrečna skozi par trenutkov. Pozorne oči Landruja pa so zapazile nenadno izpremerjane na njej. Skozi par sekund je zadreževala sapo. Nato pa se njen ozrla polno v obraz ter odvrišla s trdim glasom:

— Da, Raoul, podpisala boste pod enim pogojem, — da mi nameč izročiš svoj kovčeg, zaklenjen kot je.

— Zakaj? Kaj misliš s tem? — je vprašal Landru, ves presenečen.

Jaz mislim — je odvrnila ona s trdim glasom, vsa bleda — da nisi ti to, za kar se izlajaš, moj dragi Raoul. Za mojo priateljico Picard si bil Henri Mignot, odvetnik in za mene si Raoul Duont, rentir — brez posevta.

Iza najme poroke sem pričela s poizvedovanji ter vem za resnico. Daj mi sedaj kovčeg s svojo skrivnostno majhno škatljico in modro cevko — ali pa bo takoj poklicala policijo. Ti si me ospaščil, — je rekla.

Leži tukaj, peklenček, — je reklo Landru naglas ter se pri tem odurno zasmehjal. Pri tem pa je potegnil oba dokumenta iz druge.

Nato je odšel v sosedno sodo,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel, da bo odšel eksprezni vlak proti francoski meji v dvajsetih minutah. Kupil je vsled tega vozni listek prvega razreda do Pariza in sicer v spalnem vagonu.

Lepa udova Elza Laporte, ki je na ta način komaj ušla usodi o stalni žtev Landruja, je došpala iz Genove na Lyonsko postajo v Parizu ob enajstih zvez, a dolgo potovanje je izmučilo in odpeljalo se je na svoje stanovanje, da se odpočije, trdna v svojem sklepku, da bo šla zgodaj naslednjega jutra na policijsko prefekturo ter obvestila slednjo o svo-

ti zvonec ter pokličila policijo. Ti

si Henri Mignot, alias Dupont in znamo mi je, da te išče pariška policija. Odloči se, — je rekla zopovedovalno.

— Ti si odprla moj kovčeg v moji odsotnosti, — je vskliknil on očitajo. — Ti, moja žena, kateri sem zaupal.

— Ne, tvoja žena, katero si hotel umoriti, kakor hitro bi podpisala oni dokument, — je vskliknil na očitajo.

— Lepa mlada ženska je ostala molčeca in nemrečna skozi par trenutkov. Pozorne oči Landruja pa so zapazile nenadno izpremerjane na njej. Skozi par sekund je zadreževala sapo. Nato pa se njen ozrla polno v obraz ter odvrišla s trdim glasom:

— Da, Raoul, podpisala boste pod enim pogojem, — da mi nameč izročiš svoj kovčeg, zaklenjen kot je.

— Zakaj? Kaj misliš s tem? — je vprašal Landru, ves presenečen.

Jaz mislim — je odvrnila ona s trdim glasom, vsa bleda — da nisi ti to, za kar se izlajaš, moj dragi Raoul. Za mojo priateljico Picard si bil Henri Mignot, odvetnik in za mene si Raoul Duont, rentir — brez posevta.

Iza najme poroke sem pričela s poizvedovanji ter vem za resnico. Daj mi sedaj kovčeg s svojo skrivnostno majhno škatljico in modro cevko — ali pa bo takoj poklicala policijo. Ti si me ospaščil, — je rekla.

Leži tukaj, peklenček, — je reklo Landru naglas ter se pri tem odurno zasmehjal. Pri tem pa je potegnil oba dokumenta iz druge.

Nato je odšel v sosedno sodo,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel, da bo odšel eksprezni vlak proti francoski meji v dvajsetih minutah. Kupil je vsled tega vozni listek prvega razreda do Pariza in sicer v spalnem vagonu.

Lepa udova Elza Laporte, ki je na ta način komaj ušla usodi o stalni žtev Landruja, je došpala iz Genove na Lyonsko postajo v Parizu ob enajstih zvez, a dolgo potovanje je izmučilo in odpeljalo se je na svoje stanovanje, da se odpočije, trdna v svojem sklepku, da bo šla zgodaj naslednjega jutra na policijsko prefekturo ter obvestila slednjo o svo-

ti zvonec ter pokličila policijo. Ti

si Henri Mignot, alias Dupont in znamo mi je, da te išče pariška policija. Odloči se, — je rekla zopovedovalno.

— Ti si odprla moj kovčeg v moji odsotnosti, — je vskliknil on očitajo.

— Lepa mlada ženska je ostala molčeca in nemrečna skozi par trenutkov. Pozorne oči Landruja pa so zapazile nenadno izpremerjane na njej. Skozi par sekund je zadreževala sapo. Nato pa se njen ozrla polno v obraz ter odvrišla s trdim glasom:

— Da, Raoul, podpisala boste pod enim pogojem, — da mi nameč izročiš svoj kovčeg, zaklenjen kot je.

— Zakaj? Kaj misliš s tem? — je vprašal Landru, ves presenečen.

Jaz mislim — je odvrnila ona s trdim glasom, vsa bleda — da nisi ti to, za kar se izlajaš, moj dragi Raoul. Za mojo priateljico Picard si bil Henri Mignot, odvetnik in za mene si Raoul Duont, rentir — brez posevta.

Iza najme poroke sem pričela s poizvedovanji ter vem za resnico. Daj mi sedaj kovčeg s svojo skrivnostno majhno škatljico in modro cevko — ali pa bo takoj poklicala policijo. Ti si me ospaščil, — je rekla.

Leži tukaj, peklenček, — je reklo Landru naglas ter se pri tem odurno zasmehjal. Pri tem pa je potegnil oba dokumenta iz druge.

Nato je odšel v sosedno sodo,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na izprehod po Via di Roma.

Odsel je na postajo ter našel,

je vzel iz svojega kovčega par stvari med njimi tudi majhno baržunasto škatljico. Nato je pričkal cigaretno ter odšel iz hotela, kot da hoče iti na iz

Vladimir Levstik:

VIŠNJEVA REPATICA.

(Nadaljevanja.)

"To veš in ga puščas, da se dešla, kakor bi bil samo on nekaj vreden! Smučklas je gospodar — vsi drugi smo komaj služnici na njegovih lasti; prava, resnična moč je v naših rokah, le mi je neznamo rabiti in trpimo nad seboj požrešnega dohtarja, da baše vso slavo v svojo nikdar polno biskajo... Kar milo se dela človeku, ko gleda grofa v njegovih zanahkah; do smrti bo živel, eigan, od te nove reklame! Vse mesto govoriti, da mu hoče obesiti hčer; baje sti natihem zmenjen. In kaj je Nina, če jo postaviš zraven Dore? Ali jo je partija za takšno osebnost? Pretehleven je grof in prerađe se mu da voditi; ako bi ga pograbili ti, bi rekla voda na tvoja kolesa..."

"Čas bo, da ukenemo nekaj," je resno pridrljil Grabunec. "Nenadno mi je gledati, kako se motovili okrog Smučklasove. In hkrati poslušati govorite, da je naša zanjibljena vanj."

"On vanjo, bi rekel rajš!" ga je prebila žena z materinskim ponosom. "Grof nori za Doro tako pravim; že iz krščanskega usmiljenja bi se moral potegniti zanj, da se odloči za to, kar mu veleva sreča."

Trgovce je nejeverno zmajal z glavo:

"Ti vidiš vse rožnato! Ako bi ga vleklo k Dori, se ne bi vedel tako, da ga vse mesto ženi z drugo."

"Jaz vem, kar vem," je vztrajala Grabunka. "Ej, me ženske imamo bistro oko za take stvari, nas ne ukaniš, ne skriješ nam!"

"In Dora?"

Žena je pomembno vzdirlila ter sklenila roke na krilu.

"Vem, preponosa je, ona se ne ponuja 'nikomur,' je priznal zanjibljeni oče in vzdihnil takisto "Križ je ž njo; jaz na njenem mostu bi naglo izpodrnil prismuknjeno Nino."

"Dori je to zamalo! Še pokražeji ne, priateljica je ž njo kakor prejšnje čase; vsak dan sta skupaj. Tako plemenite nature ne najdeš izdepa."

"Hvala lepa za takšno plemenito!" se je razjezikl Grabunec. "Dora je ponosna, dušo ima, in vse, kar dela človeku čast in ljudem veselje; ampak svet jo opravlja, svet ve, da se je poljubila ž njim. In svet se vprašuje, čemu tripi, da jo zapostavlja? Ona ne reče ničesar, toda ljudje čenčajo več, nato prenese dobro ime. Te sramote ne maram na svojo glavo; Grabunka ne bo čakal, da pride njegova hči ob to, kar ji gre, in se nazadne iz gole plemenitosti zadovolji s Smučklasovim temcem!"

"Vendar enkrat slišim moško besedo iz tvojih ust," je dejala gospa Amalija napol s posmehom na pol z zadobjenjem. "Zadnji čas, da se ojnačiš; le tó bi hotela vedeti, kaj misliš storiti?" Vse, vse si zamudil, povsod so ti ušli drugi naprej; družabno so ga doktorji priklenili nase, in v drugih rečeh se mu nisi niti približil niti prikupil. Eh, drgi, vso vero sem izgubila vate..."

"Potrpi!... Idej!" ga je onesnela žena z grenko ironijo. "Tudi moje mreže so zdaj nastavljene; ideje imam. Ijuba moja... ideje —!" Pomežnikil je ter si ohliznil predste.

"Potrpi!... Idej!" ga je onesnela žena z grenko ironijo. "Tudi moje mreže so zdaj nastavljene; ideje imam. Ijuba moja... ideje —!" Pomežnikil je ter si ohliznil predste.

"Ki je založil 'Kunnigsbruchovo ovratnike' in manšete?"

"Vsa okna so jih polna! In grofu je poklonil celo opremo najnejsrega perila z vsto znamkom, kromo in monogramom; to je nekaj, ne pa tvoje ideje..."

"In tole ni nje?" je zategnil Grabunec z nemadnim zmagovaljem ter položil na mizo kos pralnegi mila. "Oglej si preberi! — Kunnigsbruchovo milo v treh kakovostih: pralna, ljudska in salona; jutri zjutraj ga boš videla po vseh izložbah, in preden mine mesec dni, ne bodo žehitali v vespoljni Sloveniji nobene plenitev, ne da bi se spominjali njegovega visokorodja, noben rodoljub ne bo umival svojih umazanikov drugače kakor je Kunnigs-

bruchovo slavo.... Kaj ovratnik 'sokorodja', ter ga zarotil v klečeplznih izrazih, naj bi ga vendar že smel pozdraviti jutri pooldne v svoji hiši ter izpregovoriti z njim par besed 'o velevažni zadevi'.... Ponosen na svoje delo, ga je prebral desetkrat zparedom ter poslal Žana s pismom, hlapca z zabojem Kunnigsbruchovega mila, 'ki ga poklanja našemu dragemu, češčenemu gostu v dokaz svoje neomejene vdatnosti njegov ponižni sluga Robert Grabunec'....

Gospa Amalija je po moževnem ophodnu zadovoljno prekrizala reke pod ogromnimi prsi ter posebno četrti uve v sladko medilečih fantazijah. Če si je domisljil on,

Pribajale so caru pritožbe zoper bekri Mustafu in njegovo pisanju in razuzdanost. Naveličal se jih je car in ga je pozval pred se, da ga sudi in pogubi.

To je bilo bekri Mustafi plaho mučeno.

"Plaho" je koristna beseda in

pomeni kako. Mesto nje ti lahko

služi tudi "pusto" ali "zdravo":

"Pravem trenotku sem ga prispeval," je dejala sama pri sebi

začinko z latilimi trepalniki.

"Zaletel se je... že drevi kakor

zakurjena lokomotiva.... O, kar

si vtepe Robert v možgane, to

mora biti! Ne, ne, moj starci je vse

drugo prej ko neumen, le močno

ga treba voditi — za nos, hahahaha....

Z vso trdovratnostjo svoje

omejene glave se je nila zaverovala,

da mora njenja ljubezen dobiti preko potic in etvetic v sladostrastni pristan izpolnitve;

misel nanjo je je navdajala s tolikim pohlepom, da tudi za Dorino

ljubezen ni imela materinskih svaril, kaš ker je videla v hčeri žgalni dar na grofovem oltarju; včasih jo je mikala izkušnjava, da bi

ji zaupala svoje hlepenje ter prizela

z njom grd razgovor o prešušnih strasteh.... Ali Dora, ki

je dobro slutila kipenje v materinem srcu, se je odvračala od nje

če očitnejšega doslej. Nejevoljniji je pogledala naproti, ko je

prisopihala danes na vrh.

"Kaj bi rada?" je vprašala skoraj osorno in vstala od klavirja. "Še urice ne pustiš človeka samega!"

"Že spet tako jezna Dorica moča?" je gestolela gospa Amalija s cukrenim smehljajem. "Sirota, saj vsem, kaj ti je...."

"Ničesar ne veš," je odhnila Dora ledeno. "In tudi ne maram, da bi pusti me pri miru s tem večnim ogrebanjem, kakor bi hodila okoli dojenčka."

"Ne budi huda! Veselo novice imam zate," je hitela Grabunka

"Prav knalu boš videla nekoga v hiši —"

"Koga?" Hči je strogo privzignila obrvi.

"Že veš, koga.... Papa se je

razoračil; nič več, pravi, ne bo i

gral Smučklas prve vloge in za

postavil poštenih ljudi.... Skle-

nih je ukreniti nekaj odločilnega;

naša Dorica, pravi, ne bo kar ta-

kole ginevala od ljubostnosti in

gedala Nine, kako se postavila tam, kjer ranjajo ni mesta...."

"Moj Bog!" je vzkliknila Dora ter plosnil z dlami. "Tak stara znorela tudi vidva? O, saj sem

slutila... Hahaha! In meni priha-

ja s takšno — tolažbo! Mati, ali

veš, da si ob pamet? O, če bi ti

moča povedati.... joj, ta blazna

ideja — hahaha!...."

S histeričnim smehom se je vrila na otomano; po njenih ustnicah se je krčilo, v njenih očeh se je svetlikalo nekaj čudnega, vznemirljivo prešernega kakor skrivnost, ki hoče bruhniti na dan.

"Ljubica!" je silila mati. "Kaj je se teboj?... Zakaj sva zno-

la?.... In kaj govoris o blazni

ideji?... Sree se nama trga, ko

gledava tvoje trpljenje — to je

vse!"

"Sree se vama trga.... Pre-

krasno!" je oponašala hči, drže-

čo ob svoja srčita veselosti. "In

samo zato — o, verjamem! Da ne

bi Nina.... čemu ji pravzaprav

ne privočita veselja! Naj ga ima

— kaj maram jaz za imena in na-

slove!...."

"Dora!" je zategnila Grabunka, očitljivo.

"Tako ne govoris; ali se ti meša?"

"In tole ni nje?" je zategnil

Grabunec, ter položil na mizo kos

pralnegi mila. "Oglej si preberi!

— Kunnigsbruchovo milo v treh

kakovostih: pralna, ljudska in sa-

lon; jutri zjutraj ga boš videla

po vseh izložbah, in preden mine

mesec dni, ne bodo žehitali v vesp-

oljni Sloveniji nobene plenitev,

ne da bi se spominjali njegovega

visokorodja, noben rodoljub ne

bo umival svojih umazanikov

in drugače kakor je Kunnig-

Bekri Mustafa.

Mnenje westvirginskega majnarja.

Sprejeli smo zanimivo pismo, iz radnika se najbolj brigajo, če ima katerega se zrcalijo nazori našega kaj denarja na banki. Samem, priprostega človeka.

Pisano je z okorno roko, toda petdeset centov podpore. V West Virginiji smo plačevali največje unijske prispevke. Veliko denarja

so spravili advokati v Charles-

Ako se ameriško delavstvo ne townu, Westvirginski štrajk stane

če je tako siten, plačajo na teden

petdeset centov podpore. V West

Virginiji smo plačevali največje

unijske prispevke. Veliko denarja

so spravili advokati v Charles-

Ako se ameriško delavstvo ne townu, Westvirginski štrajk stane

če je tako siten, plačajo na teden

petdeset centov podpore. V West

Virginiji smo plačevali največje

unijske prispevke. Veliko denarja

so spravili advokati v Charles-

Ako se ameriško delavstvo ne townu, Westvirginski štrajk stane

če je tako siten, plačajo na teden

petdeset centov podpore. V West

Virginiji smo plačevali največje

unijske prispevke. Veliko denarja

so spravili advokati v Charles-

Ako se ameriško delavstvo ne townu, Westvirginski štrajk stane

če je tako siten, plačajo na teden

petdeset centov podpore. V West

Virginiji smo plačevali največje

unijske prispevke. Veliko denarja

so spravili advokati v Charles-

Ako se ameriško delavstvo ne townu, Westvirginski štrajk stane

če je tako siten, plačajo na teden

petdeset centov podpore. V West

